

УДК 339.9«312»(063)
М58

Міжнародні економічні відносини на сучасному етапі: стан, проблеми та розвиток: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Дніпро, 16 лютого 2019 р.). – Дніпро: НО «Перспектива», 2019. – 116 с.

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Модернізація економіки у контексті інноваційного розвитку: напрями та пріоритети». Розглядаються загальні питання економічної теорії, фінансів та страхування, банківської справи, міжнародної економіки, менеджменту інноваційної та інвестиційної діяльності.

Призначений для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

УДК 339.9«312»(063)
М58

**Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників.
У збірнику максимально точно відображається орфографія і пунктуація,
запропонована учасниками.**

© Автори статей, 2019
© Наукова економічна організація «Перспектива», 2019

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

РОЗВИТОК ЕКОНОМІЧНОЇ НАУКИ ТА МІЖДИСЦИПЛІНАРНА
ВЗАЄМОДІЯ МІЖ ВЧЕНИМИ

ЧОРНИЙ О. В. 6

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

ЕКОНОМІЧНЕ ДИВО РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ: ПРИКЛАД ДЛЯ УКРАЇНИ

БОНДАРЕНКО К. В. 9

СУТНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ПОСЕРЕДНИКІВ У ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРІ

БОНДАРЕНКО Н. М., ЄФРЕМОВА М. В. 12

GOVERNMENT ECONOMIC SUPPORT FOR RENEWABLE
ENERGY PROJECTS IN UKRAINE

DANYLENKO O. 15

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИБІР – ЗАПОРУКА УСПІХУ СОЦІАЛЬНО ОРІЄНТОВАНОЇ
РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

ЄРЕМЕНКО О. М. 18

ВНУТРІШНІЙ РИНОК КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ
В КОНТЕКСТІ СТРУКТУРНИХ ЗМІН ТА ІНСТИТУЦІЙНИХ РЕФОРМ

КЛЕПАНЧУК О. Ю. 20

МИТНИЙ ПРОСТІР: НАЦІОНАЛЬНІ ТА МІЖНАРОДНІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ

ПОЛЯКОВА Ю. В. 24

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ
ОРГАНІЧНОЮ ПРОДУКЦІЄЮ

ТОМАШЕВСЬКА О. А. 26

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

ТОМАШЕВСЬКА А. М., ФЕДЮК Н. В. 29

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

ДЮК А. А. 32

СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ ЯК ІНСТРУМЕНТ
ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

ЗВОНАР Й. П. 34

СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ЕКОНОМІКИ ШЛЯХОМ ПІЛЬГОВОГО ОПОДАТКУВАННЯ

РАЗЖИВІН В. М. 38

КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ КНП «ЦЕНТР ПЕРВИННОЇ МЕДИКО-САНИТАРНОЇ
ДОПОМОГИ № 1» М. СУМИ

СОКОЛОВ М. О., КОТКОВ В. В. 41

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНО-ІНФРАСТРУКТУРНИЙ БАЗИС АНТИКРИЗОВОГО
РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

ФРОЛОВА Н. Л. 43

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

СУТНІСТЬ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ САНАЦІЇ

БРУДКОВ Н. М. 47

АНТИКРИЗОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

ВЕЛИКИХ К. О. 50

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФІНАНСОВОГО
ОЗДОРОВЛЕННЯ ПІДПРИЄМСТВА

ГЕНЗЕРА О. О., ГЕНЗЕРА Д. О. 53

МЕТОДИ СПІЛЬНОГО АНАЛІЗУ В МАРКЕТИНГУ

ЗБОРОВСЬКИЙ Р. В. 56

ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЧНОГО ОПОДАТКУВАННЯ
ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

КОВАЛЕНКО А. В. 59

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ОЦІНКИ КО-БРЕНДИНГУ
(НА ОСНОВІ ТЕОРІЇ ІГОР)

МАЛИНКА О. Я., УСТЕНКО А. О. 62

МЕТОДИКА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ СЕГМЕНТАЦІЇ
ТОРГОВИХ ЦЕНТРІВ УКРАЇНИ

МАРКОВ Б. М. 66

МОДЕРНІЗАЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ АГРОФОРМУВАНЬ

МАТКОВСЬКИЙ П. Є. 69

АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО СУТНІСНО-ЗМІСТОВОГО ТРАКТУВАННЯ
РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

МОРОЗ С. З. 72

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗБУТОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

СКОПЕНКО А. О., ТКАЧЕНКО Т. П. 74

ОСНОВНІ ФАКТОРИ ВПЛИВУ

НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

ТУР В. Л. 76

КОМУНІКАЦІЙНА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА: ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

ШЕСТАКОВА Т. М. 78

СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ

І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

БЮДЖЕТНА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

КОНДРАТЕНКО О. М. 81

СФЕРИ СТРУКТУРНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ КРАЇН ЄС

ШАШИНА М. В. 84

СЕКЦІЯ 6. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ,

СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

ІНВЕСТИЦІЇ В ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ТА ЇХ ЕФЕКТИВНІСТЬ

ЖУРАВЕЛЬ А. В., ЧЕРНУШКІНА О. О. 86

СИСТЕМА МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ:
СУТЬ, СТРУКТУРА ТА ЧИННИКИ

МАРТИН О. М., ЖИВКО З. Б., ВІТЕР О. М. 89

ОСНОВНІ СКЛАДОВІ СТРУКТУРИ РЕГІОНАЛЬНОЇ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ

РУДАЧЕНКО О. О. 92

THE PROBLEM OF ACADEMIC AND EXTRACURRICULAR EDUCATION IN SCHOOLS FILON M. M., VINKOVSKA A. O.....	94
---	----

СЕКЦІЯ 7. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

ОЦІНКА СТРУКТУРНИХ ПОКАЗНИКІВ ДЕПОЗИТНОГО ПОРТФЕЛЮ БАНКІВ УКРАЇНИ БЕЗДІТКО Ю. М., ДРАГОЄВА В. В.....	96
БЮДЖЕТНИЙ ДЕФЦИТ І ЙОГО ВПЛИВ НА ДЕРЖАВНИЙ БОРГ КРАЇНИ ВІННИЦЬКА О. А.....	99
ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРОЕКТНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ ЖУКОВ В. В.....	101
ИННОВАЦИОННЫЙ ИНСТРУМЕНТАРИЙ В МЕТОДОЛОГИИ ФИНАНСОВОГО АУТСОРСИНГА ЛАКТИОНОВА О. Ю., ОМЕЛЬЧЕНКО Л. С.....	105
ДЕПОЗИТАРНА ПОСЛУГА: ЗАКОНОДАВЧА ТА НАУКОВА ТОЧКИ ЗОРУ МАРЧУК В. Ю.....	109
БАНКІВСЬКІ УСТАНОВИ ЯК ІНСТИТУЦІЙНІ ІНВЕСТОРИ ХРУЩ О. С., КОВЕРНІНСЬКА Ю. В.....	112

ризиків, які значно впливають на бюджет, а отже і на рівень боргового зобов'язання країни.

Відповідно до «Бюджетної резолюції» планується, що до 2020 року ВВП країни зросте на 12 %, дефіцит знизиться на 1 % та інфляція зменшиться до 5 %. Планується підвищити платоспроможність місцевих бюджетів. Резолюція передбачає стратегічні напрямки у податковій політиці, охороні здоров'я, проведення пенсійної та освітньої реформи.

Подолання бюджетного дефіциту та зменшення державного боргу України є вкрай важливим питанням для нашої країни. Його раціональне та своєчасне вирішення є запорукою фінансової стійкості держави, яка суттєво залежить від збалансованості бюджетного дефіциту та рівня життя громадян.

Таким чином, для розв'язання проблеми бюджетного дефіциту та державного боргу уряду необхідно провести «оздоровлення» економіки у довгостроковому періоді, оскільки без забезпечення динамічного її розвитку фінансова стабільність буде короткостроковою і ненадійною.

Також слід зауважити, що потрібно розробити цілісну стратегію, яка буде поєднувати нормативно-правове та інституційне забезпечення боргової політики та інструменти радикального підвищення інвестиційної складової. Така стратегія має узгодити дії органів державної влади, що здійснюють управління боргом.

Література:

1. Виконання державного бюджету України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://index.minfin.com.ua/ua/finance/budget/gov>.
2. Ярошевич Н.Б. Управління державним боргом: зарубіжний досвід та українська реальність / Н.Б. Ярошевич // Науковий вісник НЛТУ. – 2007. – № 17. – С. 266–271.
3. Офіційний сайт Міністерства фінансів [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://index.minfin.com.ua/index/gdp>.
4. Основні напрями бюджетної політики на 2018–2020 роки. URL: <https://minfin.gov.ua/uploads/redactor/files/ОНБП%202018-2020.pdf>.

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО РИНКУ ПРОЕКТНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ

ЖУКОВ В. В.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри банківської справи*

*Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця
м. Харків, Україна*

У сучасних умовах виходу вітчизняної економіки з фінансово-економічної кризи спостерігається низка несприятливих тенденцій, а саме: зниженням довіри економічних агентів до банківського сектору, відсутність процесів відновлення структури виробництва, відсутність технічного і технологічного

оновлення, які роблять неконкурентоспроможними як продукцію так і підприємства, що її виробляють, та стримують інтенсивний розвиток народного господарства.

За таких умов актуальним залишається питання пошуку дієвих інструментів стимулювання розвитку економіки через реалізацію інвестиційних проектів привабливих з точки зору економічної ефективності і соціальної значимості. Можливим вирішенням даного проблемного питання є створення необхідних умов для активного використання технології проектного фінансування в Україні.

Незважаючи на те, що вітчизняні кредитно-фінансові установи позиціонують себе як активні учасники ринку проектного фінансування, на сьогоднішній день у маркетингових цілях більшість банків пропонують під виглядом проектного фінансування операції з інвестиційного кредитування. Класичним прикладом є операція з кредитування, коли клієнтам надається певний спектр послуг, пов'язаний з розробкою та реалізацією інвестиційного проекту та надання інвестиційного кредиту відбувається під заставу устаткування, нерухомості, акцій; гарантій, поручительства та ін. При використанні такої схеми у ролі ініціатора проекту й позичальника виступає одна юридична особа, облік коштів ведеться на балансі позичальника. Тобто, такі операції не відповідають основним класичним канонам проектного фінансування.

Головною причиною відсутності чіткого та правильного розуміння сутності проектного фінансування вітчизняними економічними агентами є обмеженість національного законодавства щодо питань з регулювання програм проектного фінансування в Україні [1-9].

У табл. 1 наведений аналіз основних законодавчо-нормативних документів, які регламентують реалізації проектного фінансування в Україні.

Проаналізував законодавчо-нормативне підґрунтя проектного фінансування в Україні (табл. 1), можна зробити висновок, що реалізація даних програм практично не регулюється національним законодавством. Не зважаючи на те, що існує ряд рамкових законів, які так чи інакше регулюють проектне фінансування, вітчизняним законодавством не передбачено навіть терміну «проектне фінансування», яке міститься у документах Базельського комітету. У той самий час відповідно до Положення НБУ «Про порядок формування та використання резерву для відшкодування можливих втрат за кредитними операціями банків» [11], поняттю «проектне фінансування» відповідає термін «кредитування під інвестиційний проект», який суперечить основним принципам проектного фінансування.

Окрім зазначених причин, які стримують розвиток проектного фінансування в Україні можна виділити й інші негативні чинники. Отже, проблемні моменти, які перешкоджають активному запровадженню технології проектного фінансування у вітчизняну практику це: відсутність досвіду впровадження проектного фінансування у банках; відповідність між доходами і позичками всередині країни та обслуговуванням боргів у валюті; відсутність у банках професіональних фахівців з фінансового проектування; політична нестабільність в країні; високий рівень ризикованості при здійсненні операцій; недостатній розвиток джерел боргового фінансування; несприятливий інвестиційний клімат;

складність прогнозування вартості об'єкту інвестування; обмеження НБУ щодо обсягів інвестування; відсутність досконалої нормативно-правової бази.

Таблиця 1

**Нормативно-правові документи, які регламентують реалізацію
проектного фінансування в Україні**

Назва нормативно-правового акту	Характеристика
Закон України «Про банки і банківську діяльність» № 2121-III від 07.12.2000 р., із змінами, внесеними 22.09.2011 р. [1]	визначає статус проектного фінансування як нетрадиційної банківської операції.
Закон України «Про фінансовий лізинг» № 723/97-ВР від 16.12.1997 р., із змінами, внесеними 11.12.2003 р. [2]	розкриває загальні правові та економічні засади фінансового лізингу як одного з методів проектного фінансування.
Закон України «Про інвестиційну діяльність» № 1560-XII від 18.09.1991 р., із змінами, внесеними 05.07.2012 р. [3]	встановлює основні принципи та засади інвестиційної діяльності в Україні.
Закон України «Про режим іноземного інвестування» № 93/96-ВР від 19.03.1996 р., із змінами, внесеними 13.03.2012 р. [4]	визначає особливості режиму іноземного інвестування на території України, виходячи з цілей, принципів і положень законодавства України.
Закон України «Про захист іноземних інвестицій» № 1540а-XII від 05.10.1991 р. [5]	регламентує порядок здійснення інвестицій нерезидентами на території України.
Закон України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» № 2299-III від 15.03.2001 р. із змінами, внесеними 24.05.2012 р. [6]	встановлює правові та організаційні основи створення, діяльності та відповідальності суб'єктів спільного інвестування.
Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» № 959-XII від 16.04.1991 р. із змінами, внесеними 05.07.2012 р. [7]	розкриває правові та організаційні основи зовнішньоекономічної діяльності в Україні.
Закон України «Про інноваційну діяльність» № 40-15 від 04.07.2002 р. із змінами, внесеними 08.09.2011 р. [8]	встановлює правові, економічні та організаційні засади державного регулювання інноваційної діяльності в Україні.
Положення Національного Банку України «Про порядок формування та використання резерву для відшкодування можливих втрат за кредитними операціями банків» № 279 від 06.07.2000 р., із змінами, внесеними 28.12.2011 р. [9]	визначає основні засади формування та використання резервів банку під можливі збитки від кредитних операцій у тому числі від операцій з проектного фінансування.

Проаналізував ситуацію, що склалась, можна дійти висновку, що на сьогоднішній день існує ціла низка об'єктивних причин, які ускладнюють повсюдне використання технології проектного фінансування у вітчизняній практиці. Розглянемо більш детально кожен з наведених негативних факторів: наявність обмеженого досвіду роботи кваліфікованих учасників проектного фінансування, організацій та фірм робить, неможливим виконання даними суб'єктами функцій керуючих великими проектами; через невідповідність між доходами і позичками всередині країни та обслуговуванням боргів у валюті виникає ризик неадекватності між валютами, в яких надходить виручка, та валютою, в якій має обслуговуватися заборгованість та ускладнюється процес проектного фінансування; відсутність достатньої кількості спеціалістів з проектного фінансування спричиняє нестачу досвіду розроблення системи такого типу фінансування для великих інвестиційних проектів; недостатній рівень розвитку вітчизняних джерел боргового фінансування порівняно з розвинутими країнами є причиною того, що внутрішні кредитні ринки не мають достатніх і ліквідних коштів, необхідних для широкомасштабного фінансування капіталомістких проектів; несприятливий інвестиційний клімат усередині країни відвертає потенційних інвесторів та є причиною відтоку капіталу за межі країни; відсутність адекватної нормативно-правової бази ускладнює процеси оформлення необхідної проектної документації, адже комерційна та кредитна документація є складною і має бути підкріплена законодавчо-нормативною базою; законодавчі обмеження НБУ щодо обсягів інвестиційних операцій стримують нарощування проектного фінансування у середині країни; складність прогнозування вартості об'єктів інвестування ускладнює процес оцінки інвестиційної ефективності проекту та прийняття обґрунтованого інвестиційного рішення; високий рівень ризикованості при здійсненні операцій такого типу робить їх непривабливими для більшості суб'єктів проектного фінансування; політична нестабільність в країні підвищує зовнішні ризики, які виникають у процесі розробки та реалізації інвестиційних проектів.

Отже, з усього вище зазначеного можна зробити висновок, що проектне фінансування нині є перспективним інструментом для вирішення інвестиційних завдань, що дає змогу вітчизняним суб'єктам господарювання використовувати прогресивний західний досвід з урахуванням особливостей українського ринку, досягати високого ефекту від прийнятих рішень щодо фінансування своєї господарської діяльності та сприяти підвищенню рівня їх конкурентоспроможності. На сьогоднішній день активному запровадженню технології проектного фінансування в Україні перешкоджає ціла низка негативних факторів, подолання яких сприятиме переходу на якісно новий рівень здійснення проектного фінансування у середині країни.

Література:

1. Закон України «Про банки і банківську діяльність» № 2121-III від 07.12.2000 р., із змінами, внесеними 22.09.2011 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1087.635.40 &nobreak=1>.

2. Закон України «Про фінансовий лізинг» № 723/97-ВР від 16.12.1997 р., із змінами, внесеними 11.12.2003 р. – [Електронний ресурс]. – <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/723/97-%D0%B2%D1%80>.
3. Закон України «Про інвестиційну діяльність» № 1560-XII від 18.09.1991 р., із змінами, внесеними 05.07.2012 р. – [Електронний ресурс]. – <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.
4. Закон України «Про режим іноземного інвестування» № 93/96-ВР від 19.03.1996 р., із змінами, внесеними 13.03.2012 р. – [Електронний ресурс]. – <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/annot/93/96-%D0%B2%D1%80>.
5. Закон України «Про захист іноземних інвестицій» № 1540а-XII від 05.10.1991 р. – [Електронний ресурс]. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1540%D0%B0-12>.
6. Закон України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» № 2299-III від 15.03.2001 р. із змінами, внесеними 24.05.2012 р. – [Електронний ресурс]. – <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2299-14>.
7. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» № 959-XII від 16.04.1991 р. із змінами, внесеними 05.07.2012 р. – [Електронний ресурс]. – <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/959-12>.
8. Закон України «Про інноваційну діяльність» № 40-15 від 04.07.2002 р. із змінами, внесеними 08.09.2011 р. – [Електронний ресурс]. – <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.
9. Положення Національного Банку України «Про порядок формування та використання резерву для відшкодування можливих втрат за кредитними операціями банків» № 279 від 06.07.2000 р., із змінами, внесеними 28.12.2011 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0474-00>.

ИННОВАЦИОННЫЙ ИНСТРУМЕНТАРИЙ В МЕТОДОЛОГИИ ФИНАНСОВОГО АУТСОРСИНГА

ЛАКТИОНОВА О. Ю.

*кандидат экономических наук,
доцент кафедры «Финансы и банковское дело»*

ОМЕЛЬЧЕНКО Л. С.

*кандидат экономических наук, доцент,
заведующий кафедры «Финансы и банковское дело»*

*Приазовский государственный технический университет
г. Мариуполь, Донецкая область, Украина*

Проблемы финансового аутсорсинга (F&A), его сущность рассматривались в работах экономистов, таких как М. Мэй, Варкулевич Т.В., Дресвянников Д. А., Календжян С.О., Омельченко Л.С., Лактионова О.Е. и других. Динамику изменения услуг финансового аутсорсинга (F&A) и его инструментарий можно представить следующим образом:

– начало XX в. – середина XX в. передача на аутсорсинг отдельных участков БУ. Ручные приемы работы, технология перфорирования карт, механические каль-куляторы, арифмометры;

– 1960-1970гг. передача на аутсорсинг отдельных участков БУ. Первое поколение компьютеров, обрабатывающих данные для централизованных финансовых под-разделений;

– 1980-е гг. передача на аутсорсинг отдельных участков БУ. Использовались ком-пьютеры и дешевые локальные технологии, программное обеспечение электрон-ных таблиц;

– 1990-е гг. передача на аутсорсинг большинства участков БУ и составления отчет-ности. Системы (клиент-сервер), позволяющие управлять SSC F&A (shared ser-vices centre), расположенных в наиболее благоприятных географических точках, где достигается эффективное функционирование исполнителей (Нидерланды, Канада, Индия, Китай, страны Восточной Европы), операции выполняются специалистами высокого уровня за значительно меньшую заработную плату;

– *конец XX в. – начало XXI в.* Передача на аутсорсинг услуг сопутствующих ауди-ту, в т.ч. услуг по управлению финансами (бюджетирование, налоговое планиро-вание, финансовый анализ). Веб-технологии, мобильные устройства, электронный обмен данными, аналитические приложения, Интернет-технологии, инструменты делового интеллекта в режиме OLAP;

– 2005-2018 гг. Дальнейшее развитие международного F&A. Заказчики – компании аутсорсеры развитых стран. Исполнители – компании развивающихся стран, вы-полняющие услуги в режиме аутсорсинга, или физические лица, выполняющие услуги в режиме краудсорсинга. Организация единых платформ SSC (shared services center) оказания финансовых услуг. Инвестирование в образование и в повышение квалификации исполнителей услуг. Рост объема разработки про-граммного обеспечения. Адаптивный интерфейс. Работа с любой точки мира. Платформы BPM. Режим OLAP. Использование «облачных технологий» (IaaS, SaaS), Интернета вещей (IoT), блокчейна, искусственного интеллекта.

Компания ISG (Information Services Group) прогнозирует рост рынка аутсорсинга ИТ – услуг на 25% в 2019 году. Сумма аутсорсинг – договоров As-a-Service (как услуга) составила значительную величину – \$21,8 млрд, увеличившись за 2018 г. на 43% (табл. 1). Увеличение стоимости рынка аутсорсинг-контрактов ИТ-услуг за 2018 г. наблюдались в регионах Америка (рост составил 21%) и АТР (рост составил – 35%). Это происходило благодаря растущему спросу на цифровые услуги в этих регионах. В регионе EMEA (табл. 1), в том числе в странах Восточной Европы, рост стоимости рынка аутсорсинг-контрактов ИТ-услуг происходит медленнее (за год – 9%, за 4 квартал всего 5%).

Третья часть стоимости аутсорсинг-контрактов ИТ-услуг в отрасли финансовых технологий принадлежит услугам F&A. Использование облачных технологий, как инновационного инструментария в методологии финансового аутсор-синга, позволяет клиентам услуг значительно снизить затраты на организацию финансовой деятельности: клиенту – пользователю услуг F&A нет необхо-димости приобретать программу, устанавливать ее на своем сервере и обновлять; обеспечивать защиту и сохранность данных; пользователь имеет возможность получить доступ к конфигурированию и настройке используемой программы и самостоятельно ее дорабатывать. Динамика стоимости рынка